

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 398/2012-56

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. decembra 2012 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta o sťažnosti Mgr. Ing. J. S., L., zastúpeného advokátkou JUDr. D. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 223/00 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. Ing. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 223/00 porušené bolo.

2. Krajskému súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 223/00 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. Mgr. Ing. J. S. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Mgr. Ing. J. S. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 475,93 € (slovom štyristosedemdesiatpäť eur a deväťdesiattri centov), ktorú je Krajský súd v Bratislave p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. D. M., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 398/2012-32 z 2. októbra 2012 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Mgr. Ing. J. S., L. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 223/00.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že krajský súd uznesením sp. zn. 7 K 223/00 zo 17. októbra 2000 vyhlásil na majetok spoločnosti K., s. r. o., H. (ďalej len „úpadca“),

konkurz a súčasne za správcu konkurznej podstaty ustanovil komerčného právnicka JUDr. A. P., T. (ďalej len „správca“). V konkurznej veci úpadcu je tak na krajskom súde konanie dosiaľ vedené pod sp. zn. 7 K 223/00.

Právna zástupkyňa porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného ústavou a jeho práva zaručeného dohovorom odôvodňuje okrem iného takto:

„... Spoločnosť K. s. r. o. (úpadca) bola pred vyhlásením konkurzu ako aj po jeho vyhlásení zamestnávateľom sťažovateľa. Pracovný pomer trval od 14. 12. 1998 do 30. 09. 2008...

Po vyhlásení konkurzu SKP nevyplácal sťažovateľovi dohodnutú mesačnú mzdu ani jeho náhradu, ignoroval zákonom uložené povinnosti vo vzťahu k Sociálnej poisťovni, pobočka Bratislava, správcovi dane a pod. a ignoroval ustanovenie §-u 8 ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní.

Konkurzný súd odvolal JUDr. A. P. z funkcie SKP a ustanovil nového SKP JUDr. E. V., ktorý bol a je taktiež nečinný.

Bývalý SKP JUDr. A. P. po skončení výkonu funkcie SKP odmietol vydať novoustanovenému SKP JUDr. E. V. účtovné doklady a spisovú agendu vzťahujúcu sa k veci.

Konkurzný súd v Bratislave bol o tejto skutočnosti písomne informovaný od samotného sťažovateľa, avšak bol nečinný a to aj napriek opakovaným sťažnostiam zo strany sťažovateľa.

... sťažovateľ si prihláškami do konkurzu dňa 09. 12. 2002 v sume 1.411 000,- Sk a následne dňa 14. 08. 2008 v sume 2.730.000,- Sk uplatnil svoje práva, čo sťažovateľ osvedčuje prihláškami pohľadávok proti konkurznej podstate a výzvou Krajského súdu v Bratislave zo dňa 24. 11. 2011 č. k. 7 K 223/2000-267, doručenou sťažovateľovi dňa 12. 12. 2011.

KS Bratislava hrubo zanedbal a zanedbával od 09. 12. 2002 povinnosti mu uložené ustanovením §-u 12 ZKV a správcu konkurznej podstaty vyzval SKP na vyjadrenie k prihláškam podaných sťažovateľom až dňa 10. 11. 2011, teda po takmer 9- ich rokoch zjavnej nečinnosti a marenia práva sťažovateľa (konkurzného veriteľa) na prerokovanie

veci bez zbytočných prietáhov a marenia práva na prejednanie konkurznej veci v primeranej lehote.

Až po popretí pohľadávok správcom konkurznej podstaty mohol sťažovateľ (konkurzný veriteľ) uplatniť právo na súde, čo aj urobil podaním incidenčnej žaloby dňa 09. 01. 2012 v súlade s výzvou KS Bratislava zo dňa 24. 11. 2011.

... Krajský súd v Bratislave ako konkurzný súd vykonávajúci dozor nad činnosťou SKP neúčinne a krajne neefektívne využíval (sporadicky ad hoc) svoje oprávnenia konkurzného súdu voči SKP v záujme urýchlenia konkurzného konania, čím ignoroval ústavné právo sťažovateľa – konkurzného veriteľa – na poskytnutie mu ochrany súdom v primeranom čase...

Táto nečinnosť a zjavné prietahy v konkurznej veci spôsobujú nemožnosť sťažovateľovi pokračovať v prerušenom konaní na Okresnom súde Trnava č. k. 13 C/1/2006 na náhradu škody voči bývalému SKP JUDr. A. P. ako aj v konaní vo veci invalidného dôchodku sťažovateľa v konaní na Krajskom súde v Bratislave č. k. 5 Sd 31/10 voči Sociálna poisťovňa, ústredie. ...

Sťažovateľ podal sťažnosť na prietahy v konaní č. k. 7 K 223/00 vedenom na Krajskom súde v Bratislave listom zo dňa 18. 02. 2011 doručeným do podateľne 18. 2. 2011. ... Krajský súd v Bratislave listom Spr. 2031/2011 zo dňa 10. 03. 2011 zaujal stanovisko , že sťažnosť sťažovateľa na prietahy nie je dôvodná...“

Sťažovateľ na základe uvedených skutočností žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo Mgr. Ing. J. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod. č. k. 7 K 223/00 porušené bolo

2. Krajskému súde v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 7 K 223/00 sa prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov

3. Mgr. Ing. J. S. sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 13.500,- €..., ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu

4. Mgr. Ing. J. S. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 334,29 €..., ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. D. M... do 3 dní od právoplatnosti nálezu.“

2. Na základe výzvy ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za krajský súd jeho predseda listom sp. zn. Spr. 3432/12 z 25. októbra 2012 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu krajského súdu listom z 15. novembra 2012.

2.1 Predseda krajského súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných v skúmanom konaní uviedol:

„... Na pohľadávky proti podstate, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v jeho priebehu a uplatňujú sa u správca (§ 31 ZKV), sa nevzťahuje režim prihlásených pohľadávok podľa § 20 ZKV, a teda ani právne účinky podania prihlášky vo vzťahu k plynutiu premlčacej lehoty, ale platí všeobecná právna úprava premlčania, toto stanovisko súdu vychádza z odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR v konaní č. k. 5 Obo 188/2006-955, podľa ktorého treba priznať veriteľovi právo domáhať sa incidenčnou žalobou určenia pravosti pohľadávky proti podstate, ktorú správca neuznal alebo zaradil do iného poradia, než si veriteľ uplatnil, pričom legitimácia na začatie takéhoto konania nie je podmienená výzvou súdu na podanie žaloby v zmysle § 29 ods. 5, ZKV. Takáto výzva na podanie žaloby iba ukončuje lehotu, v ktorej môže veriteľ žalobu o určenie pravosti alebo poradia jeho pohľadávky proti podstate účinne podať. Napokon pohľadávky proti podstate vznikajú počas celého konkurzného konania a správca ich predbežne uzná (a zaplatí) alebo neuzná, pričom nemožno riešiť pravosť všetkých pohľadávok, ktoré správca neuznal, až v štádiu konečnej správy, pretože by to znamenalo zbytočné predlžovanie konkurzného konania.

Konečná správa nebola súdu predložená z dôvodu právoplatne neukončených súdnych a trestných konaní, ktoré bránia spracovaniu konečnej správy a stanovenia výšky príjmov a výdavkov ako aj určenia sumy na uspokojenie veriteľov.

... v konaní vedenom na Krajskom súde... pod sp. zn. 7K/233/2000 nedošlo zo strany konajúceho súdu k spôsobeniu zbytočných prieťahov a... preto... práva sťažovateľa... porušené neboli...

Krajský súd... súhlasí, aby... ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu krajského súdu okrem iného uviedla:

„... do dnešného dňa sa Krajský súd... nevysporiadal s tou závažnou právnou skutočnosťou, že pôvodný... SKP... JUDr. A. P. bol už dňa 28. 12. 2005 vyčiarknutý zo zoznamu... správcov...

KS Bratislava neprijal za celé obdobie žiadne účinné opatrenia smerujúce k zjednaniu nápravy, čím porušoval ust. §-u 12 Zákona o konkurzne a vyrovnaní...

... konkurzný súd bol povinný SKP JUDr. A. P. odvolať z funkcie SKP už dňom nasledujúcim po 28. 12. 2005.

... JUDr. A. P. vyplatil sťažovateľovi sumu 350.000,- Sk... ako jeho nárok vyplývajúci z nevyplatenej mzdy do vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu...

Problémy medzi konkurzným súdom a SKP... idú na ťarchu samotného súdu a ničím neospravedlňujú nečinnosť... súdu za tak dlhé obdobie, naopak prispeli k prehĺbeniu stavu neistoty sťažovateľa o výsledok konkurzného konania a mali za následok prieťahy vo veci samej.

... konkurzné konanie nie je ani ku dnešnému dňu právoplatne ukončené a sťažovateľ nemôže sa úspešne domáhať svojho práva na náhradu škody voči SKP JUDr. A. P. OS Trnava ako aj Krajský súd v Trnave žaloby podané sťažovateľom voči JUDr. A. P. na náhradu škody titulom nevyplatenej mzdy... ako predčasne podané... zamietli...

Sťažovateľ opakovanie upozorňoval konkurzný súd na nečinnosť SKP a na možné dôsledky ich nečinnosti... súd bol v konkurznej veci úpadcu... viac ako 10 rokov zjavne nečinný...

Sťažovateľ súhlasí s tým, aby... ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti...»

3. Ústavný súd tak podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde so súhlasom účastníkov konania upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou týchto práv – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd za rozhodujúce obdobie (t. j. od kedy sa sťažovateľ prihlásením pohľadávky proti podstate stal účastníkom konkurzu až dosiaľ) zistil tento priebeh a stav konania vedeného krajským súdom pod sp. zn. 7 K 223/00:

- 16. december 2002 – sťažovateľ s poukazom na to, že odo dňa vyhlásenia konkurzu nebol ukončený jeho pracovný pomer u úpadcu a za toto obdobie mu nebola vyplatená ani mzda, písomným podaním vzniesol proti správcovi sťažnosť, pričom jeho prílohou bola listina adresovaná správcovi podaná na poštovú prepravu 9. decembra 2002, ktorou si do konkurzu prihlásil pohľadávku proti podstate v celkovej výške 1 411 000 Sk z titulu nevyplatenej mzdy,

- 10. február 2003 – krajský súd zaslal sťažovateľovi upovedomenie o popretí ním prihlásenej pohľadávky v sume 765 006 Sk z titulu pracovných nárokov správcu na prieskumnom pojednávaní 18. februára 2002 pre jej nepreskúmateľnosť v plnej výške vrátane poučenia o možnosti podania žaloby o určenie jej pravosti, výšky a poradia (ďalej len „incidenčná žaloba“) v stanovenej lehote,

- 25. marec 2003 – krajskému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa adresované správcovi, ako aj podanie Ing. F. M. (ďalej len „konateľ úpadcu“), ktorými obaja navrhli ukončenie svojho pracovného pomeru u úpadcu dohodou,
- 2. apríl 2003 – krajský súd podania doručené mu 25. marca 2003 zaslal správcovi,
- 11. jún 2003 – sťažovateľ pre neukončenie svojho pracovného pomeru úpadcu, ako aj pre nevyplatenie mzdy písomným podaním opäť vzniesol proti osobe správcu sťažnosť,
- 18. jún 2003 – krajský súd vyzval správcu, by sa vyjadril k sťažnosti sťažovateľa z 11. júna 2003,
- 21. marec 2005 – krajský súd vyzval správcu, aby predložil správu o doterajšom priebehu speňažovania majetku z konkurznej podstaty a svojej činnosti spolu s návrhom na ďalšie pokračovanie v konaní,
- 12. máj 2005 – správca predložil správu, z ktorej zrejme vyplýva, že majetok bol speňažený na základe opatrenia krajského súdu č. k. 7 K 223/00-106 z 15. mája 2002, v danom období prebieha archivácia dokladov, pričom „... *záverečná správa môže byť vyhotovená v období júl, až august 2005*“, zároveň správca žiadal krajský súd o udelenie súhlasu na vyplatenie svojej odmeny,
- 20. október 2005 – správca oznámil krajskému súdu zmenu svojej adresy, resp. svoju novú adresu,
- 6. december 2005 – spoločnosť V., a. s., oznámila krajskému súdu nadobudnutie zistenej pohľadávky postúpením od pôvodného veriteľa,
- 7. december 2005 – krajský súd vyzval správcu na podanie správy o stave konkurzného konania, o svojej činnosti, o prípadných dôvodoch brániacich ukončeniu konkurzu a s poukazom na sťažnosť sťažovateľa z 11. júna 2003 aj o tom, či s ním už bol ukončený pracovný pomer a či mu bola vyplatená mzda (správca si zásielky neprevzal v odbernej lehote, pozn.),
- 18. január 2006 – krajský súd zaslal správcovi oznámenie o nadobudnutí zistenej pohľadávky pôvodne Daňového úradu T. spoločnosťou S., a. s., postúpením (správca si zásielku neprevzal v odbernej lehote, pozn.),
- 28. február 2006 – krajský súd opätovne zaslal správcovi výzvu zo 7. decembra 2005, pričom s poukazom na skutočnosť, že k 28. decembru 2005 bol vyčiarknutý zo zoznamu správcov konkurzných podstát vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej

republiky, ho vyzval, aby oznámil, či bude vykonávať funkciu správcu v konkurznej veci úpadcu (správca si zásielku neprevzal v odbernej lehote, pozn.),

- 15. jún 2006 – krajský súd na žiadosť Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v právnej veci vedenej proti úpadcovi pod sp. zn. 13 Cb 15/2000 o zaplatenie sumy 157 279 Sk oznámil stav konkurzu,

- 13. júl 2006 – krajský súd na základe podania spoločnosti V., a. s., oznámil správcovi, že do konania na jej miesto pre postúpenie zistenej pohľadávky vstupuje S., a. s. (správca si zásielku neprevzal v odbernej lehote, pozn.),

- 7. august 2006 – U., a. s., žiadala krajský súd o poskytnutie informácie týkajúcej sa predpokladaného rozsahu uspokojenia svojej pohľadávky,

- 29. september 2006 – správca podal správu o stave konkurzu, podľa ktorej s poukazom na svoju doterajšiu dočasnú práceneschopnosť v danom období zabezpečuje archiváciu dokladov, pričom uviedol, že „... záverečnú správu a konkurz chcem dokončiť do konca tohto roku“,

- 9. október 2006 – krajský súd vyzval správcu na podanie správy o stave konkurzu, o svojej činnosti, ako aj prípadných incidenčných sporoch, zároveň vykonal lustráciu v registroch „NcCbí“, „Cbí“, „C“, „S“, z ktorej zrejme vyplynulo, že na návrh správcu, ako ani proti nemu neprebiehajú žiadne súdne konania (konanie vedené na krajskom súde pod sp. zn. 13 Cbi 26/03 o incidenčnej žalobe sťažovateľa zo 6. marca 2003 bolo právoplatne ukončené 13. februára 2004, pozn.),

- 24. október 2006 – krajský súd na žiadosť okresného súdu v právnej veci vedenej proti úpadcovi pod sp. zn. 13 Cb 19/00 o zaplatenie sumy 16 493 Sk oznámil stav konkurzu,

- 20. október 2006 – krajský súd oznámil správcovi, že pre postúpenie pohľadávky na miesto spoločnosti S., a. s., vstupuje do konania spoločnosť I., s. r. o.,

- 1. február 2007 – konkurzný súd s poukazom na skutočnosť, že 31. júla 2003 uplynula (už aj opatrením č. k. 7 K 223/00-107 zo 7. augusta 2002 predĺžená) lehota na predloženie konečnej správy, vyzval správcu okrem iného na podanie žiadosti o jej ďalšie predĺženie,

- 5. marec 2007 – krajský súd na žiadosť okresného súdu v právnej veci vedenej proti úpadcovi pod sp. zn. 13 Cb/15/2000 o zaplatenie sumy 157 279 Sk oznámil stav konkurzu, zároveň vyzval správcu na predloženie zoznamu prípadných neukončených súdnych konaní vyvolaných alebo súvisiacich s konkurzom, ako aj oznámenia o tom, v akom rozsahu budú

uspokojené pohľadávky proti podstate, pohľadávky oddelených veriteľov, a tiež aj o stave peňažných prostriedkov na jeho účte ako správcu (správca si zásielky 2-krát neprevzal v odbernej lehote, pozn.),

- 27. apríl 2007 – krajský súd na žiadosť okresného súdu v právnej veci vedenej proti úpadcovi pod sp. zn. 14 C 338/2000 o zaplatenie sumy 1 591 Sk oznámil stav konkurzu,

- 12. jún 2007 – krajský súd na žiadosť okresného súdu v právnej veci vedenej proti úpadcovi pod sp. zn. 13 Cb 19/2000 o zaplatenie sumy 16 493 Sk oznámil stav konkurzu,

- 14. jún 2007 – krajský súd predvolal správcu na informatívny výsluch na 28. jún 2007, pričom s poukazom na skutočnosť, že správca si zásielky nepreberá, o doručenie predvolania požiadal Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave (ďalej len „okresné riaditeľstvo“),

- 27. jún 2007 – správca pre dočasnú práceneschopnosť telefonicky ospravedlnil svoju neúčast' na výsluchu a „... *Prislúbil zaslať... v blízkej budúcnosti správu o priebehu a stave konkurzného konania a pripraví konečnú správu...*“,

- 28. jún 2007 – krajským súdom bol vyhotovený „*Úradný záznam z informatívneho výsluchu zo dňa 28. 06. 2007*“ bez účasti správcu, ktorého obsahom bolo okrem iného deklarovanie obsahu úradného záznamu z 27. júna 2007, zároveň pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty vyzval správcu na podanie správy o stave konkurzu a na vypracovanie konečnej správy,

- 26. júl 2007 – krajský súd zaslal S., a. s., na jej žiadosť správu o tom, že funkciu správcu napriek tomu, že tento bol zo zoznamu správcov už vyčiarknutý, naďalej vykonáva doterajší správca, súčasne bola krajskému súdu doručená správa Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trnave (ďalej len „obvodné oddelenie“) o márnom pokuse doručenia predvolania zo 14. júna 2007,

- 15. august 2007 – v rámci telefonického rozhovoru na podnet krajského súdu správca okrem iného oznámil, „... *že sa práve vrátil z dovolenky a prislúbil zaslať do konca septembra 2007 konečnú správu...*“,

- 30. august 2007 – obvodné oddelenie podalo správu o márnom pokuse doručenia predvolania zo 14. júna 2007,

- 4. december 2007 – krajský súd oznámil Obvodnému úradu v Trnave (ďalej len „obvodný úrad“) na jeho žiadosť stav konkurzu, a súčasne na žiadosť okresného súdu v právnej veci

vedenej proti úpadcovi pod sp. zn. 15 Cb 17/98 o zaplatenie sumy 166 600 Sk oznámil, že funkciu správcu naďalej vykonáva doterajší správca,

- 6. december 2007 – správca telefonicky oznámil krajskému súdu, že „... mal zdravotné problémy a práve pracuje na Konečnej správe, ktorú prisľúbil zaslať najneskôr v januári 2008“,

- 9. jún 2008 – S., a. s., podala návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov,

- 17. jún 2008 – krajský súd uznesením č. k. 7 K 223/2000-206 zvolal schôdzu konkurzných veriteľov na 7. júl 2008,

- 30. jún 2008 – konateľ úpadcu, ako aj sťažovateľ s poukazom na to, že správca s nimi odmietol ukončiť pracovný pomer, ako aj pridelovať im prácu, žiadali krajský súd o preskúmanie zákonnosti jeho postupu, resp. nečinnosti,

- 7. júl 2008 – krajský súd na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov uznesením č. k. 7 K 223/2000-216 uložil doterajšiemu správcovi (ďalej len „bývalý správca“) poriadkovú pokutu v sume 25 000 Sk a uznesením č. k. 7 K 223/2000-217 ho zbavil jeho funkcie a súčasne do tejto funkcie ustanovil advokáta JUDr. E. V., B. (ďalej len „nový správca“), zároveň na základe oznámenia Sociálnej poisťovne o postúpení pohľadávky oznámil novému správcovi, že na jej miesto ako účastníčky do konania vstupuje S., a. s., ako nový veriteľ,

- 14. august 2008 – krajskému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým si prihlásil do konkurzu pohľadávku proti podstate v sume 2 730 000 Sk s príslušenstvom z titulu nevyplatenej mzdy, ktoré krajský súd zaslal novému správcovi na vyjadrenie sa k nej,

- 20. august 2008 - krajskému súdu bolo doručené podanie konateľa úpadcu, ktorým si prihlásil do konkurzu pohľadávku proti podstate v sume 2 730 000 Sk s príslušenstvom,

- 22. august 2008 – krajskému súdu bola doručená správa nového správcu okrem iného najmä o stave finančných prostriedkov z výťažku speňaženia, ako aj o tom, že bývalý správca mu dosiaľ neodovzdal spisovú agendu,

- 26. august 2008 – krajský súd zaslal podanie konateľa úpadcu z 20. augusta 2008 novému správcovi na vyjadrenie sa k nej,

- 13. október 2008 – bývalý správca podal proti uzneseniu krajského súdu č. k. 7 K 223/2000-216 zo 7. júla 2008 o uložení poriadkovej pokuty odvolanie,

- 15. október 2008 – krajský súd postúpil vec Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o odvolaní bývalého správcu,
- 27. október 2008 – krajský súd oznámil okresnému riaditeľstvu na jeho žiadosť pod ČVS: ORP-3711/1-OSV-TT-2008 (neskôr pod ČVS: ORP-1567/OEK-TT-2009-ko, pozri ďalej), že označené rozhodnutia na účely preverenia spáchania prečinu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku na základe podnetu nového správcu z 25. septembra 2008 nemôže zaslať z dôvodu, že spis sa práve nachádza na najvyššom súde,
- 26. november 2008 – najvyšší súd uznesením č. k. 2 Obo 146/2008-253 rozhodol tak, že uznesenie krajského súdu o uložení poriadkovej pokuty ako vecne správne potvrdil,
- 5 december 2008 – spis bol doručený späť krajskému súdu,
- 10. december 2008 – krajský súd zaslal uznesenie najvyššieho súdu novému správcovi, bývalému správcovi, ako aj úpadcovi,
- 20. február 2009 – krajský súd zaslal obvodnému úradu na jeho žiadosť oznámenie o stave konkurzu,
- 4. august 2009 – krajský súd vyzval nového správcu na podanie priebežnej správy o stave konkurzu,
- 28. august 2009 – nový správca podal krajskému súdu správu o tom, že bývalý správca mu napriek výzvam dosiaľ neodovzdal spisovú agendu, pričom na základe jeho podnetu bolo začaté trestné konanie,
- 16. október 2009 – krajskému súdu bola doručená žiadosť opatrovníka úpadcu (advokáta JUDr. J. Š. ustanoveného uznesením krajského súdu č. k. 7 K 223/00-71 z 15. februára 2001, pozn.) o zbavenie jeho funkcie,
- 12. februára 2010 – krajský súd vyzval nového správcu na podanie priebežnej správy o stave konkurzu,
- 15. februára 2010 – krajský súd uznesením č. k. 7 K 223/2000-266 opatrovníka úpadcu zbavil jeho funkcie a súčasne rozhodol o jeho odmene,
- 22. február 2010 – nový správca podal krajskému súdu správu o tom, že bývalým správcom mu dosiaľ nebola odovzdaná spisová agenda, pričom žiadal o predĺženie lehoty na predloženie konečnej správy,
- 8. marec 2010 – krajský súd opatrením č. k. 7 K 223/2000-268 rozhodol o predĺžení lehoty na predloženie konečnej správy do 31. decembra 2010,

- 7. apríl 2010 – krajský súd zaslal obvodnému úradu na jeho žiadosť oznámenie o stave konkurzu,
- 16. august 2010 – krajský súd vyzval nového správcu na podanie správy o stave konkurzu,
- 20. september 2010 – nový správca podal krajskému súdu správu o stave konkurzu, pričom okrem iného uviedol, že bývalý správca mu dosiaľ neodovzdal spisovú agendu,
- 30. september 2010 – krajský súd sa telefonicky kontaktoval s bývalým správcom, ktorý okrem iného uviedol, že keďže ani na tretí pokus nový správca neprevzal spisovú agendu, zaslal mu ju prostredníctvom pošty,
- 13. október 2010 – krajskému súdu bolo doručené podanie bývalého správcu týkajúce sa okrem iného odovzdávania spisovej agendy a uspokojenia mzdových nárokov sťažovateľa,
- 22. november 2010 – krajskému súdu bolo doručené podanie nového správcu týkajúce sa odovzdávania spisovej agendy, v ktorom okrem iného uviedol: „... *P. mi poštou doručil balík. Tento som neotvoril a neotvorím ho. To nie je spôsob akým sa odovzdáva spis. Naviac balík je tak malý, že nemôže obsahovať konkurzný spis...*“,
- 30. november 2010 – krajský súd nariadil predvolanie nového správcu na 14. december 2010 na informatívny výsluch,
- 14. december 2010 – na krajskom súde sa uskutočnil výsluch nového správcu, ktorý uviedol, že žiada odovzdať správcovský spis a tiež aj všetky účtovné doklady protokolom, na základe čoho krajský súd nariadil aj predvolanie bývalého správcu na ďalší výsluch na 31. január 2011, pričom ho vyzval na odovzdanie celej spisovej agendy,
- 31. január 2011 – na krajskom súde sa bez účasti bývalého správcu (nebolo u neho vykázané doručenie predvolania, pozn.) uskutočnil výsluch, ktorý po otvorení ním zaslanej poštovej zásielky novému správcovi a zaprotokolovaní jej obsahu bol ukončený tým, že nový správca krajskému súdu oznámi, ktoré doklady mu neboli predložené, resp. ktoré ešte chýbajú, pričom bývalého správcu vyzve na ich predloženie,
- 8. február 2011 – nový správca oznámil krajskému súdu, na predloženie ktorých označených chýbajúcich dokladov vyzval bývalého správcu,
- 28. február 2011 – krajský súd vyzval nového správcu, aby oznámil návrh termínu predloženia konečnej správy,

- 3. marec 2011 – konajúca sudkyňa krajského súdu sa na žiadosť jeho podpredsedníčky vyjadrila k sťažnosti sťažovateľa z 18. februára 2011 na prietahy v konaní zaevidovanej pod Spr. 2031/2011,
- 4. marec 2011 – krajský súd vyzval nového správcu, aby sa vyjadril, či bol pracovný pomer so sťažovateľom a s konateľom úpadcu ukončený a či má vedomosť o prípadných prebiehajúcich súdnych konaniach s nimi ako účastníkmi,
- 8. marec 2011 – nový správca oznámil krajskému súdu, že jeho výzva adresovaná bývalému správcovi na predloženie chýbajúcich (označených) dokladov bola pre neprevzatie zásielky v odbernej lehote márna,
- 10. marec 2011 – konajúca sudkyňa krajského súdu sa na žiadosť jeho podpredsedníčky vyjadrila k sťažnosti konateľa úpadcu z 3. marca 2011 na prietahy v konaní zaevidovanej pod Spr. 2046/2011, zároveň okresné riaditeľstvo žiadosťou vedenou pod ČVS: ORP-1079/OEK-TT-2009-ko a ORP-1567/OEK-TT-2009-ko žiadalo o zaslanie kópie konkurzného spisu, ako aj o vyjadrenie o stave konkurzu na účely trestného konania,
- 11. marec 2011 – nový správca oznámil krajskému súdu, že pracovný pomer so sťažovateľom, ako aj s konateľom úpadcu ukončil dohodou k 30. septembru 2009, pričom sťažovateľ mu oznámil, že proti bývalému správcovi podal žalobu, zároveň nový správca osobitným podaním oznámil, že konečnú správu nie je možné vypracovať pre neodovzdanie úplného správcovského spisu a účtovných dokladov úpadcu bývalým správcom, pričom navrhol predĺžiť lehotu na predloženie konečnej správy do 30. júna 2011,
- 15. jún 2011 – krajskému súdu bola doručená správa nového správcu, z ktorej vyplýva, že bývalý správca mu odovzdal spisovú agendu, a v ktorej sa vyjadril aj k pracovnému pomeru sťažovateľa u úpadcu, resp. k údajnému nedôvodnému vyplateniu sumy 350 000 Sk v roku 2003 bývalým správcom sťažovateľovi, na základe čoho bol nový správca toho názoru, že konkurz ešte nie je možné ukončiť,
- 29. jún 2011 – sťažovateľ e-mailom zaslal krajskému súdu žiadosť adresovanú novému správcovi o vydanie potvrdenia o zamestnaní,
- 5. apríl 2011 – krajský súd oznámil okresnému riaditeľstvu na jeho žiadosť možnosť vypožičania si konkurzného spisu na obdobie dvoch týždňov,
- 6. september 2011 – okresné riaditeľstvo žiadalo o zaslanie kópie konkurzného spisu a o podanie správy,

- 5. október 2011 – krajský súd zapožičal konkurzný spis okresnému riaditeľstvu do 21. októbra 2011,
- 10. november 2011 – krajský súd vyzval nového správcu, aby sa okrem iného vyjadril vo veci predbežného prerokovania nároku na náhradu škody uplatnenej konateľom úpadcu a o ním a tiež aj sťažovateľom uplatnených pohľadávok proti podstate,
- 14. november 2011 – nový správca sa vyjadril k výzve krajského súdu z 10. novembra 2011,
- 24. november 2011 – krajský súd s poukazom na vyjadrenie nového správcu zo 14. novembra 2011, že konateľom úpadcu a sťažovateľom (sťažovateľom prihláškami zo 16. decembra 2002 v sume 1 411 000 Sk a zo 14. augusta 2008 v sume 2 730 000 Sk, pozn.) uplatnené pohľadávky proti podstate popiera, vyzval sťažovateľa a konateľa úpadcu na podanie incidenčnej žaloby v lehote 31 dní,
- 19. január 2012 – konajúca sudkyňa krajského súdu sa na žiadosť jeho podpredsedníčky vyjadrila vo veci sťažnosti konateľa úpadcu z 9. januára 2012 zaevidovanej pod Spr. 2004/2012 na prieskumy v konaní,
 - 29. február 2012 – krajský súd vyzval nového správcu na podanie priebežnej správy o stave konkurzu,
- 19. marec 2012 – nový správca s poukazom na podanie incidenčných žalôb sťažovateľom a konateľom úpadcu oznámil krajskému súdu, že nie je daný predpoklad na ukončenie konkurzu,
- 27. jún 2012 – krajský súd podľa úradného záznamu lustráciou zistil, že proti novému správcovi prebiehajú súdne konania na návrh sťažovateľa pod sp. zn. 2 Cbi 2/12 a na návrh konateľa úpadcu pod sp. zn. 1 Cbi 1/12.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 K 223/00 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd už konštatoval (napr. I. ÚS 70/98, III. ÚS 199/02), že ústava nevyníma z povinnosti všeobecných súdov konať bez zbytočných priet'ahov žiadne konanie, v ktorom sa poskytuje súdna ochrana právam fyzických osôb alebo právnických osôb.

Na preskúmané konkurzné konanie sa v celom jeho priebehu vzťahuje zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 1. augusta 2000 (ďalej len „zákon o konkurze“).

V zmysle ustanovenia § 7 ods. 3 zákona o konkurze postavenie sťažovateľa ako účastníka konkurzu v súvislosti s pohľadávkou (v sume 765 006 Sk, pozn.) prihlášenou do konkurzu podľa § 20 zákona o konkurze a na prieskumnom pojednávaní 18. februára 2002 popretou správcom v plnej výške pre jej spornosť zaniklo vzhľadom na to, že konanie vedené krajským súdom pod sp. zn. 13 Cbi 26/03 o incidenčnej žalobe sťažovateľa, ktorou sa domáhal určenia jej pravosti, bolo uznesením krajského súdu č. k. 13 Cbi 26/03-16 z 18. decembra 2003 pre späzvanie žaloby zastavené (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 13. februára 2004, pozn.).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd z hľadiska sťažovateľom namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, resp. práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote v označenej konkurznej veci s poukazom na ustanovenie § 7 ods. 2 zákona o konkurze, podľa ktorého účastníkmi konkurzu sa stanú medzi inými aj veritelia pohľadávok proti podstate, ak ich nárok nebol uspokojený a uplatnili pohľadávku na súde, ktorý vyhlásil konkurz, žalobou, prihláškou alebo ak sú zahrnutí do zoznamu na účely rozvrhu, (ako už bolo uvedené) za rozhodujúce považoval obdobie od prihlásenia pohľadávok proti podstate sťažovateľom, t. j. od 16. decembra 2002, resp. od 14. augusta 2008, až dosiaľ.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom

konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Aj keď na strane jednej vo všeobecnosti konkurzné konanie smerujúce k dosiahnutiu pomerného uspokojenia veriteľov z dlžníkovho majetku, ktorý je v úpadku, vzhľadom na jeho predmet, špecifickú skutkovú a právnu povahu, možno označiť za vec vcelku zložitú, na strane druhej v preskúmvanej veci s prihliadnutím na povahu a predmet krajským súdom v období od prihlásenia pohľadávky proti podstate až dosiaľ vykonaných jednotlivých procesných úkonov, resp. na dosiahnutý procesný stav veci, nemožno podľa názoru ústavného súdu „zložitost' veci“ považovať za dôvod jeho trvania v zistenom rozsahu.

Uvedené platí o to viac, že všetok majetok z konkurznej podstaty bol speňažený ešte na základe opatrenia krajského súdu č. k. 7 K 223/00-106 z 15. mája 2002 (ostatný majetok úpadcu bol tým istým uznesením vylúčený z konkurznej podstaty, pozn.).

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľa ako účastníka konania, ústavný súd nezistil žiadne skutočnosti alebo okolnosti na strane sťažovateľa, ktoré by mu bolo možné pričítať na jeho ťarchu pre riadny procesný postup v konaní.

V súvislosti s vyjadrením krajského súdu, v ktorom poukazuje na odôvodnenie uznesenia najvyššieho súdu č. k. 5 Obo 188/2006-955 zo 7. mája 2008, že v prípade, ak správca konkurznej podstaty uplatnené pohľadávky proti podstate neuznal alebo zaradil do iného poradia, legitimácia na podanie incidenčnej žaloby nie je podmienená osobitnou výzvou krajského súdu v zmysle § 29 ods. 5 zákona o konkurze, ústavný súd dodáva, že podanie incidenčnej žaloby sťažovateľom až 9. januára 2012 vzhľadom na ostatné okolnosti nijako nemožno považovať za príčinu dosiaľ zistených zbytočných prietahov v predmetnom konaní (pozri ďalej).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal aj postupom krajského súdu a v tejto súvislosti prihliadol najmä na ustanovenie § 12 a § 66e ods. 1 zákona o konkurze o primeranom

použití ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom v rozhodujúcom období vrátane jeho ustanovenia § 100 ods. 1, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prerokovaná a rozhodnutá.

Vzhľadom na speňaženie všetkého majetku z konkurznej podstaty úpadcu na základe opatrenia krajského súdu č. k. 7 K 223/00-106 z 15. mája 2002, ústavný súd nevzhliada žiadny dôvod či okolnosť, ktorá by bola prekážkou na predloženie konečnej správy o speňažení majetku z konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu konkurznej podstaty. Podľa zistenia ústavného súdu v skúmanom období okrem konania vedeného na krajskom súde pod sp. zn. 13 Cbi 26/03 (o incidenčnej žalobe sťažovateľa zo 6. marca 2003) právoplatne ukončeného 13. februára 2004 a konaní začatých na krajskom súde na základe incidenčných žalôb sťažovateľa (pod sp. zn. 2 Cbi 2/12) a konateľa úpadcu (pod sp. zn. 1 Cbi 1/12) až na výzvu z 24. novembra 2011 žiadne iné konania na návrh správcu konkurznej podstaty a ani proti správcovi konkurznej podstaty, ktoré by sa týkali majetku patriaceho do konkurznej podstaty alebo nárokov, ktoré by mali byť z tejto podstaty uspokojené, neboli začaté, resp. vedené. Totiž ani v konaniach vedených na okresnom súde na návrh sťažovateľa proti osobe bývalého správcu na náhradu škody (údajne) spôsobenú jeho činnosťou, a to pod sp. zn. 24 C 60/2003 [sťažovateľ vystupoval ako žalobca v 2. rade (ukončené nadobudnutím právoplatnosti rozsudku z 22. júna 2009 o zamietnutí návrhu, t. j. 24. mája 2010), pozn.] a pod sp. zn. 13 C 1/2006 (prerušené uznesením z 23. februára 2010 do ukončenia konkurzu úpadcu, pozn.) nešlo, resp. nejde o nárok, ktorý by bolo možné uspokojiť z konkurznej podstaty. Keďže aj na pohľadávky, ktoré sú predmetom súdnych konaní začatých (na okresnom súde) proti úpadcovi na návrh jeho veriteľov o zaplatenie peňažných súm, ktoré boli vyhlásením konkurzu na jeho majetok v zmysle ustanovenia § 14 ods. 1 písm. d) zákona o konkurze prerušené, je možné v rámci konkurzu prihliadať iba za predpokladu ich riadneho prihlásenia podľa § 20 zákona o konkurze a ich následného zistenia (čo do dôvodu, výšky, ako aj poradia), ani tieto konania nepredstavujú na predloženie konečnej správy žiadnu prekážku. Podľa názoru ústavného súdu predloženie konečnej správy nebráni ani trestné konanie pôvodne vedené okresným riaditeľstvom pod ČVS: ORP-1567/OEK-TT-2009-ko (na podnet nového správcu

pre skutok spočívajúci v neodovzdaní spisovej agendy bývalým správcom, pozn.), ktoré bolo jeho uznesením zo 7. júna 2011 zastavené (uznesenie nadobudlo právoplatnosť 16. júna 2011, pozn.) a tiež ani trestné konanie vedené okresným riaditeľstvom pod ČVS: ORP-1079/OEK-TT-2009-ko na podnet sťažovateľa (poškodeného) [pre skutok spočívajúci v úmyselnom neplnení si povinností vyplývajúcich zo zákona o konkurze bývalým správcom (dosiaľ bez vznesenia obvinenia), pozn.], z ktorého pre konkurznú podstatu ako takú už zjavne nemôže vyplynúť žiadny prospech.

Pokiaľ ide konanie krajského súdu, tento sa počas skúmaného obdobia nijako nevyznačoval plynulým ani efektívnym postupom, pokiaľ bývalého správcu, potom čo všetok majetok z konkurznej podstaty bol už speňažený, prvýkrát vyzval na predloženie správy o jeho činnosti až 21. marca 2005, pričom ani v nasledujúcom období až do zbavenia jeho funkcie 7. júla 2008 nebol schopný zabezpečiť predloženie konečnej správy, resp. jeho nečinnosť bezdôvodne toleroval.

Tak isto je potrebné za neefektívny označiť postup krajského súdu, keď potom, čo bol 7. júla 2008 súčasne ustanovený do funkcie nový správca, nebol schopný zabezpečiť riadne a včasné odovzdanie spisovej agendy (správcovského spisu a účtových dokladov) bývalým správcom, pričom tento proces bol ukončený až 2. júna 2011.

Uvedené platí napriek tomu, že krajský súd v zmysle ustanovenia § 14 ods. 7 (neskôr ods. 9, pozn.) zákona o konkurze viackrát rozhodol opatrením o predĺžení lehoty na predloženie konečnej správy (v zmysle § 66b ods. 3 zákona o konkurze proti opatreniam v dohliadacej činnosti súdu nie je prípustný opravný prostriedok, pozn.), ktorú je inak správca povinný predložiť súdu do 18 mesiacov od vyhlásenia konkurzu.

Napokon správca konkurznej podstaty je v zmysle ustanovenia § 29 ods. 2 zákona o konkurze povinný predložiť súdu okrem iného aj zoznam veriteľov s pohľadávkami proti podstate zostavený pre účely rozvrhu, ktorých nárok neuznal, zaradil do iného poradia, než si uplatnili, alebo nevyplatil s uvedením výšky ich pohľadávky, a následne krajský súd v zmysle ustanovenia § 29 ods. 5 zákona o konkurze vyzve veriteľov týchto pohľadávok,

aby si v lehote určenej súdom svoje právo uplatnili na súde (incidenčnou žalobou), ktorý vyhlásil konkurz.

Ústavný súd však nezistil ani prekážku, ktorá by bránila predloženiu zoznamov veriteľov zostavených správcom konkurznej podstaty pre účely rozvrhu (§ 29 ods. 2 zákona o konkurze), a tak krajský súd pre porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovenia § 12 zákona o konkurze, resp. svojou neefektívnou nečinnosťou, až do 24. novembra 2012, keď sťažovateľa vyzval na podanie incidenčnej žaloby týkajúcej sa ním prihlásených pohľadávok proti podstate pre ich popretie správcom konkurznej podstaty, spôsobil sťažovateľovi pretrvávajúci stav právnej neistoty.

Inými slovami, sťažovateľ od prihlásenia svojich pohľadávok proti podstate prihláškami 16. decembra 2002, resp. 14. augusta 2008, až do doručenia výzvy krajského súdu z 24. novembra 2011 na podanie incidenčnej žaloby nemal istotu v tom, či správca konkurznej podstaty tieto jeho pohľadávky uznáva alebo popiera a pre nepredloženie konečnej správy ani do tohto času ako účastník konkurzu nemá žiadnu vedomosť o sume určenej pre účely rozvrhu, a tým súčasne o predpokladanom rozsahu uspokojenia týchto pohľadávok.

Pokiaľ sťažovateľ namieta, že bývalý správca, ktorý bol v danej konkurznej veci ustanovený, resp. vybratý ešte zo (starého) zoznamu správcov vedeného v zmysle § 8 ods. 1 zákona o konkurze a v zmysle ustanovení § 1 a nasl. vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze v znení účinnom do 30. júna 2005, samotným krajským (konkurzným) súdom, bol z (nového) zoznamu správcov vedeného Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky v zmysle § 20 a nasl. zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 1. júla 2005 vyčiarknutý ešte 28. decembra 2005, ústavný súd podotýka, že v zmysle ustanovenia § 8 ods. 5 zákona o konkurze funkcia bývalého správcu nezanikla jeho vyčiarknutím zo zoznamu správcov, ale až zbavením jeho funkcie krajským súdom, resp. dňom rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov, t. j. 7. júla 2008.

Vzhľadom na uvedené a berúc do úvahy zistenú neefektívnu a nesústredenú činnosť krajského súdu, ktorý takmer vôbec nevyužil vo vzťahu k správcovi konkurznej podstaty tie prostriedky, účelom ktorých je zabezpečenie účinnej a rýchlej ochrany práv účastníkov konkurzného konania, resp. k ich použitiu (poriadková pokuta, pozn.) siahol až vtedy, keď bol ich účinok na dosiahnutie tohto účelu minimalizovaný alebo vylúčený, v dôsledku čoho došlo k neprimeranému predĺženiu posudzovaného konania, a tým k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. Aj keď na základe incidenčnej žaloby sťažovateľa z 9. januára 2012 je na krajskom súde vedené konanie pod sp. zn. 2 Cbi 2/1012 proti novému správcovi (rozsudok z 11. septembra 2012 o zamietnutí žaloby sťažovateľ napadol odvolaním 8. novembra 2012, pozn.), toto konanie a tak isto aj konanie o incidenčnej žalobe konateľ úpadcu vedené krajským súdom pod sp. zn. 1 Cbi 1/12 (rozsudok z 29. novembra 2012 o zamietnutí žaloby dosiaľ nenadobudol právoplatnosť, pozn.) môžu v rámci namietaného konkurzu predstavovať prekážku len pre vydanie rozvrhového uznesenia (§ 30 zákona o konkurze), nie však na predloženie a schválenie konečnej správy, ako ani na predloženie zoznamu veriteľov pre účely rozvrhu, ktorí si uplatňujú pohľadávky proti podstate (§ 29 zákona o konkurze).

V nadväznosti na výrok v bode 1 výrokovej časti tohto rozhodnutia a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal krajskému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 13 500 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťúčením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, najmä vzhľadom zistenú mieru neefektívnej činnosti a nekoncentrovaného postupu v konaní krajského súdu a zistený rozsah zbytočných prietáhov, považuje za primerané v sume 3 000 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej sume 475,93 € vrátane 20 % DPH (právna zástupkyňa predložila osvedčenie platcu DPH).

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 je 123,50 € a hodnota režijného paušálu je 7,41 € a za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2012 je 127,17 € a hodnota režijného paušálu je 7,63 €.

S poukazom na výsledok konania sťažovateľovi vznikol nárok na úhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2011 (prevzatie a príprava zastúpenia) v sume 157,09 € vrátane režijného paušálu a DPH, a za dva úkony uskutočnené v roku 2012 (vypracovanie a podanie sťažnosti z 3. februára 2012, stanovisko z 15. novembra 2012 k vyjadreniu krajského súdu) v sume 323,52 € vrátane režijného paušálu a DPH, t. j. sťažovateľovi vznikol nárok na úhradu trov v celkovej sume 480,61 €.

Vzhľadom na skutočnosť, že právna zástupkyňa sťažovateľa si uplatnila nárok na úhradu trov iba v sume 475,93 €, ústavný súd ju sťažovateľovi priznal vo výške uplatneného nároku, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2012